

אני קוטם

כתב אבבאס גהדיר מוהסני
צייר באהרם גהראווי

אני קוסם קטן בעל שערות לבנות כשלג. גם
 הגבות ושמורות עיניי הן לבנות. אני לא יוצא
 לשמש לעתים קרובות כי אני כה לבן, שהשמש
 עלולה להמס אותי כמו כדור שלג.
 השמש היא אויב של קוסמים.

من یک جادوگر هستم

بهرام ۱۳۸۶، چاپ اول

نویسنده: عباس قدیرمستنی

تصویرگر: بهرام آروزی منجیلی

طرح و اجرا: شیاویز

اپنلوگراف: مریمک

چاپ و صفای: منویر

شمارگان: ۲۲۰۰ نسخه

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات قیروا - کتابخانه ملی ایران

قدیرمستنی، عباس، ۱۳۵۱ -

من یک جادوگر هستم / نویسنده: عباس قدیرمستنی / تصویرگر: بهرام آروزی منجیلی - تهران: شیاویز، ۱۳۸۶.

ISBN 978-964-505-253-7

۲۸ ص. - تصویر آرزگی، آ.

گروه سنی: ۷-۱۰ ج.

۱. داستانهای تعلیمی - الف. - آروزی منجیلی، بهرام، ۱۳۵۷. - تصویرگر: ب. - عنوان.

۱۳۸۶
 ۱۳۷۱۳
 ۱۳۸۵

حق چاپ و نشر برای ناشر محفوظ است

ایران: خاندان مجبور است - بین خاندانهای گلشن و بهشت.

کوچه منویر، شماره ۲، کد پستی ۱۳۱۵۳۳۳۳۳

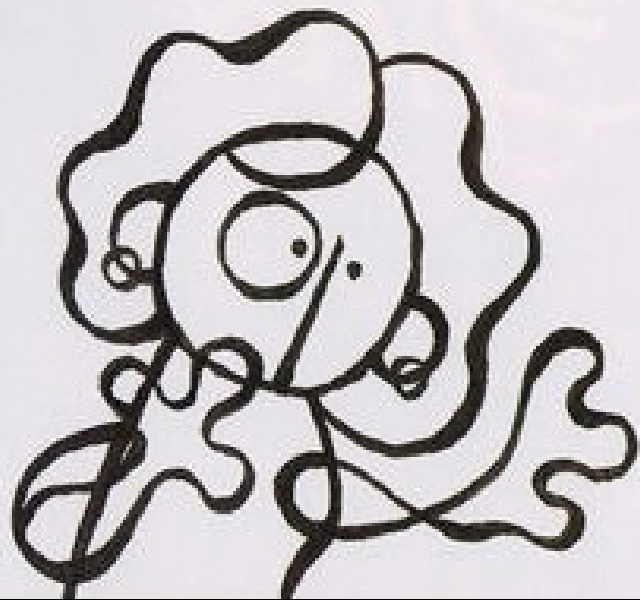
تلفن: ۰۲۱۲۲۲۲۲۲۲۲ و ۰۲۱۲۲۲۲۲۲۲۲ - نشر: ۰۲۱۲۲۲۲۲۲۲۲

www.shabana.com
 shabana@shabana.com

אני יכול להפוך את עצמי לכל
דבר. למשל אתמול, כשהילדים
ברחוב שלנו קראו לי למשחק,
הייתי לצפרדע.

הילדים תפסו את ידי ואת
רגליי, הרימו אותי וזרקו
לתעלה מלאת מים. הפכתי את
עצמי לצפרדע, ושחיתי בתעלת
המים כמו צפרדע. הילדים
מחאו כפיים וצחקו ואני קראתי
"קררר קררר." הילדים
צחקו בדיוק כפי שצחקו
כשהייתי שלשול והתגלגלתי
בעפר.

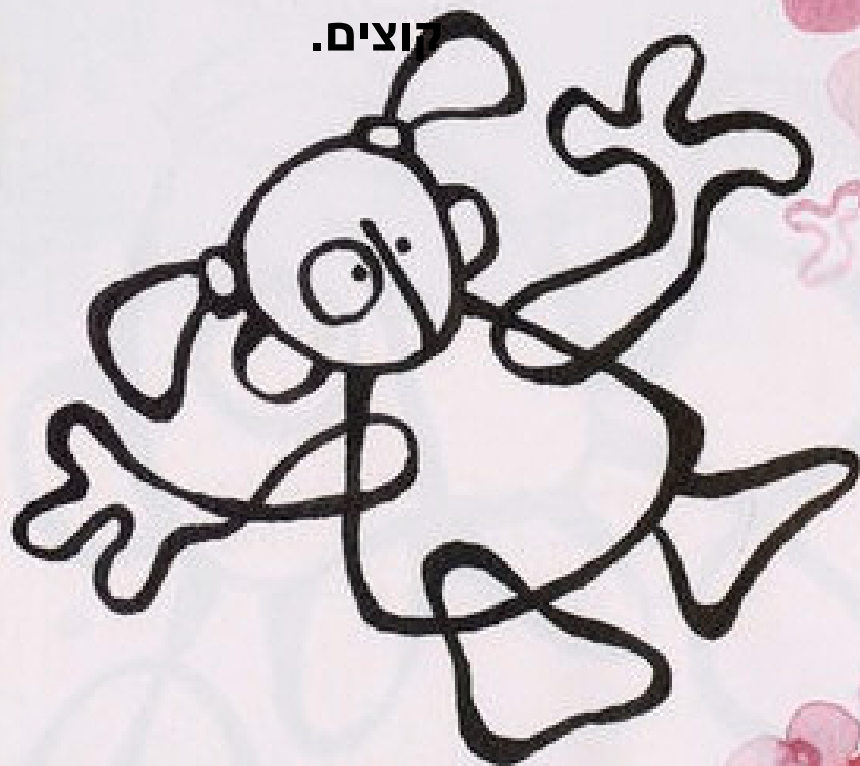

אמא יצאה לרחוב וצעקה עליהם. היא
החזירה אותי הביתה, הפשיטה את בגדיי
ושמה אותי באמבטיה. הפכתי את עצמי
לדג, שחיתי ואחר כך גלשתי מידיה של
אמא.

אמא כעסה. היא תפסה אותי והוציאה
מהמים. כשניגבה אותי ראיתי את השערות
שלי בראי.

קיבלתי צורה של
דורבן. ברחתי מידיה
של אמא ורצתי
לאחותי. אבל מים
משערות שלי טפטפו
על המחברת שלה.
היא פחדה מהקוצים
שלי, צעקה ובכתה.
היא הייתה צועקת
גם אילו לא היו לי
קוצים.

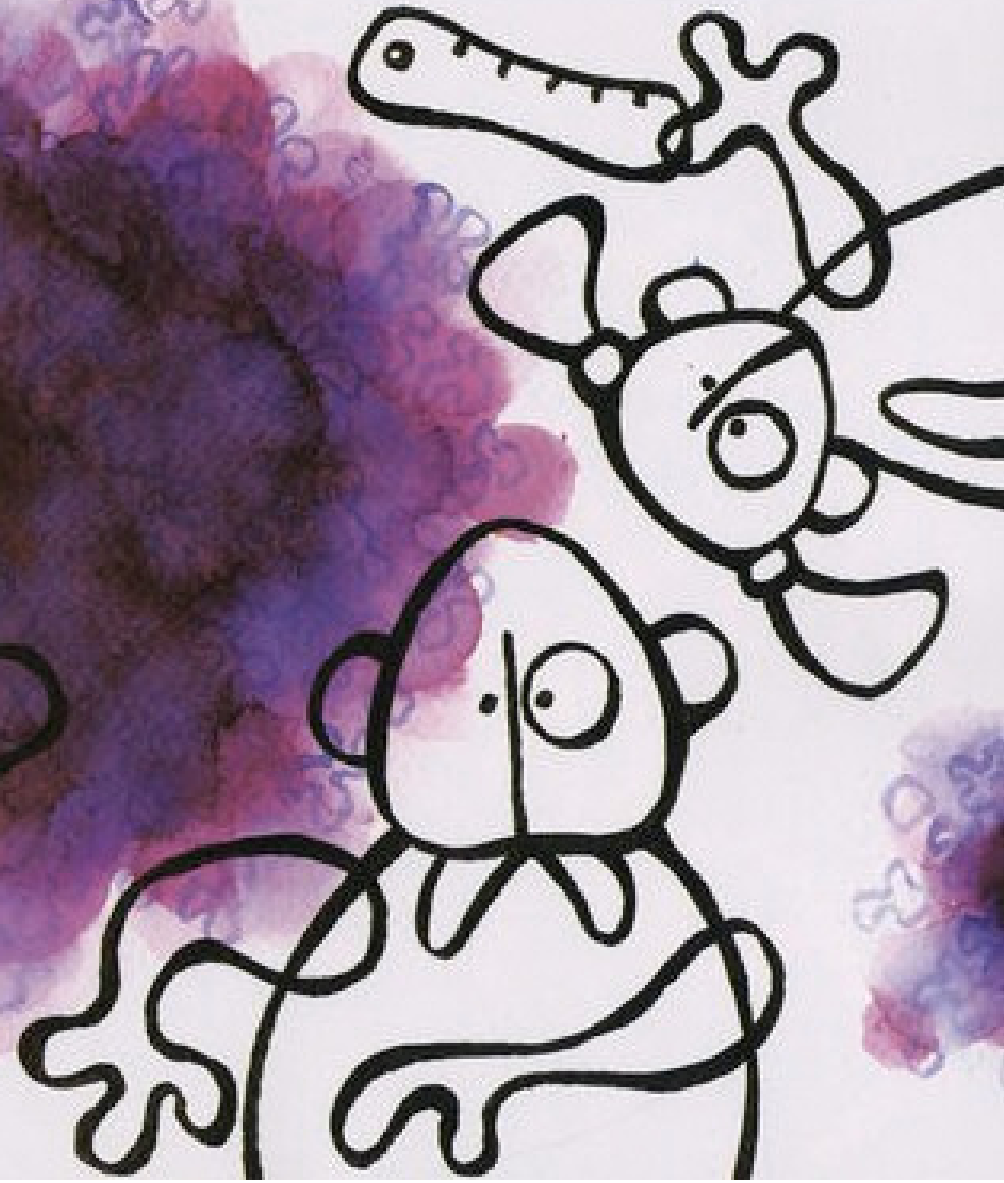
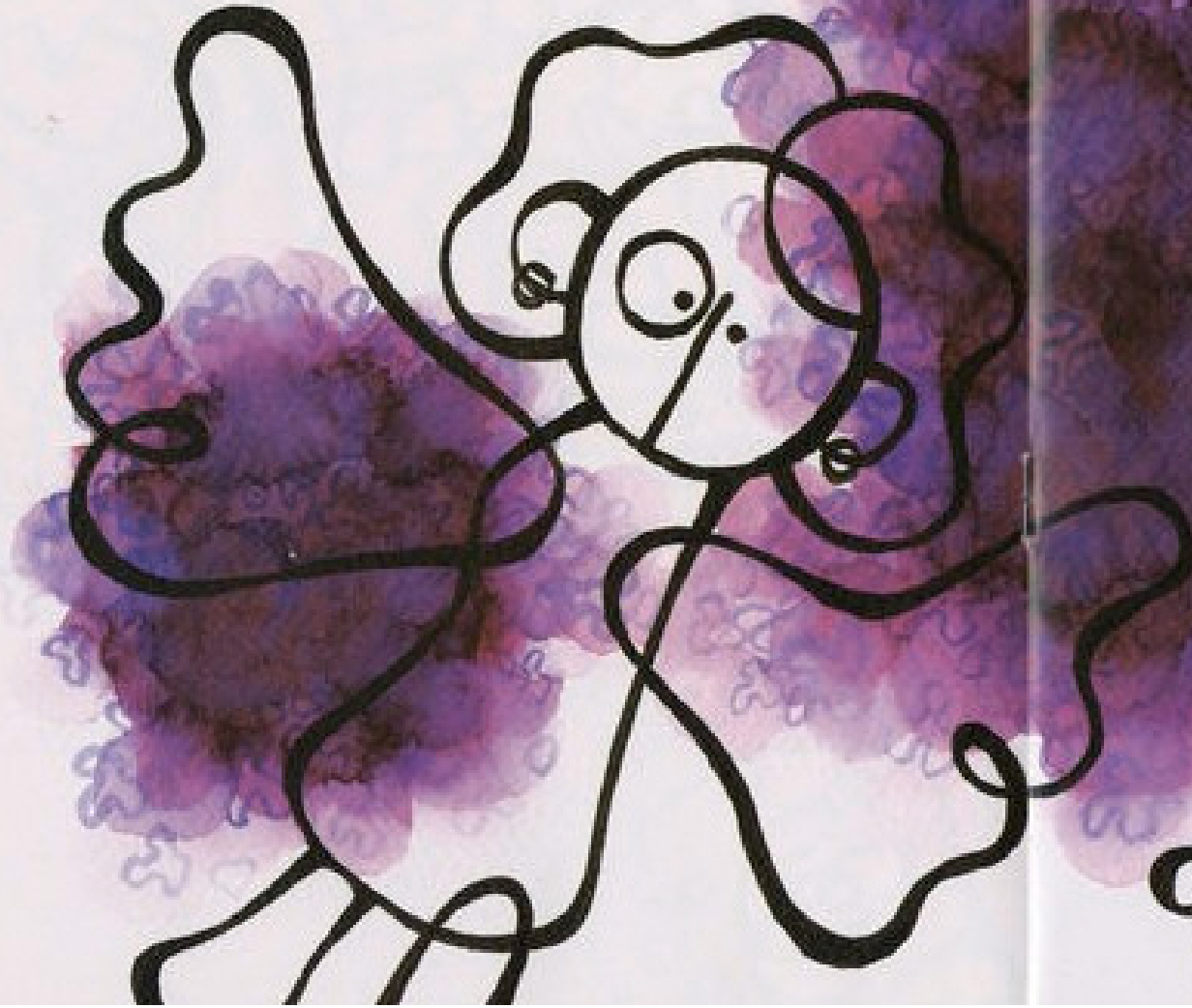
. החלקתי את השערות שלי והלכתי לאבא.
הפכתי את עצמי לכדורגל וקפצתי על ברכיו.
העיתון שלו נקרע.
אבא גלגל את העיתון לכדור וזרק אותו אלי.
בעטתי בו ברגלי וקלעתי ישר לעציץ פרחים.
העציץ נפל על הרצפה ונשבר.

ואז, כמו כל לילה, הפכתי לציפור כנרית
ונכנסתי לכלוב שלי. בלעתי כדור וכף
תרופה מרה, שרתי שיר ונרדמתי.

עכשיו אני קוסם קטן, שעייף כבר מבדידות ורוצה להיות בחברת קוסמים
אחרים. ילדים ברחוב שלנו אמרו שאני צריך לרכב על מטאטא ולעוף באוויר.
אחותי אומרת שאני זקוק לשרביט קוסמים ולכך לקחתי את הסרגל שלה.
אמא אומרת שאני צריך להפוך ליונה. ואבא רק מביט עלי.

רכבתי על מטאטא, על מטאטא חשמלי.
עליתי על הצינור של שואב אבק והפעלתי
אותו. המטאטא היה רעב ואכל הכל. הוא
רצה להיות מלא, אבל הוא לא עף. הוא
היה עדיין רעב כשאמא באה.

הפכתי את עצמי לארנבת וברחתי.
לקחתי את הסרגל של אחותי ונכנסתי
לחדר אמבטיה. סגרתי את הדלת
ונעלתי אותה. אמא בכתה.

שוב הפכתי את עצמי לכנרית ונכנסתי לכלוב שלי. עד
הלילה דפקתי בסורגי הכלוב בסרגל העץ. הסרגל
נשבר. אמא באה, נתנה לי כדור וכף תרופה מרה ואז
נרדמתי.

כשהתעוררתי לא ראיתי את אמא. יצאתי מהכלוב שלי
וניגשתי לחלון. הפכתי את עצמי ליונה. רציתי להיות עם
הקוסמים האחרים, אך לא יכולתי לעוף כי החלון היה סגור.

מהר יצאתי לגינה. פתחתי את
הפשפש. ברחוב לא ראיתי אף אחד.
עפתי לרחוב ולכביש. אבל בדרך
נתקלתי בקוסם ברזל שהוביל קוסמים
אחרים, וכנף שלי נשברה.
נרדמתי בלי כדור ובלי תרופה.

כשהתעוררתי הייתי שוב בכלוב הציפור. הכנף שלי
הייתה כבדה ומחוברת לאדמה. נעשיתי סלע, אבל
הייתי עם קוסמים אחרים.

מעלי אני רואה את אבא שלי. אני מחייך
אליו. הייתי רוצה להיות עכשיו פתית
שלג, לבן לגמרי, בדיוק כמוני.
פתית שלג, לבן וקל, שלא נמס לעולם.

כאן כל אחד הוא קוסם.
הוא יכול להיות שועל,
דוב, אבטיח, מטריה,
דחליל... כמוני כל אחד
יכול להפוך את עצמו
לכל דבר.